

Sygn. akt VI GC 680/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Słupsku Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodnicząca SSR Lucyna Adamiec

Protokolant sądowy Marta Zięba

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2015 roku w Słupsku

na rozprawie sprawy

z powództwa: (...) S.A B.

przeciwko: K. L.

o zapłatę

utrzymuje w mocy w całości nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Rejonowego w Słupsku VI Wydział Gospodarczy z dnia 1 października 2003r. sygn. akt GNc 2899/03.

Sygn. akt VI GC 680/15

UZASADNIENIE

Powódka – (...) S.A. z/s w B. wniosła o zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z weksla od K. L. kwoty 4.056,06 zł wraz z ustawowymi odsetkami

(...)zasądził dochodzoną kwotę wraz z odsetkami i kosztami procesu.

/Nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 01.10.2003r, sygn.. akt VI GNc 2899/09 k-28 ./

Pozwany wniósł zarzuty od nakazu zapłaty w których zakwestionował istnienie podstawy do wypełnienia weksla in blanco i wskazał na jego wypełnienie niezgodnie z deklaracją wekslową z dnia 23.08.2002r z uwagi na brak zadłużenia po stronie pozwanego warunkującego zgodnie z deklaracją jego wypełnienie.

Zaprzeczył jakoby w dacie wypełnienia weksla in blanco obciążały go w stosunku do powoda jakiegokolwiek nieuregulowane zobowiązania.

Zakwestionował , aby składał u powódki zamówienia opiewające na wskazaną w wezwaniu do zapłaty kwotę stanowiącą równowartość faktur VAT o numerach: (...) oraz aby dostarczono mu towar wskazany w wezwaniu do zapłaty z 14.07.2003r. Wskazał, iż w toku współpracy stron regulował na bieżąco wszystkie zobowiązania powstałe w związku z zawartą przez strony umową handlową z dnia 23.08.2002r i zaakceptowanych przez pozwanego faktur o numerach: (...) z dnia 30.08.2002r, (...) z dnia 02.12.2012r, (...) z dnia 02.12.2002r, (...) z dnia 02.12.2002r, (...) z dnia 02.12.2002r, (...) z dnia 03.12.2002r , (...) z dnia 12.12.2002r , (...) z dnia 18.12.2002r, (...) z dnia 10.04.2003r

Sąd ustalił, co następuje:

(...) S.A z/s w B. jest następcą prawnym L. G. .

Bezsporne, nadto odpis pełny z KRS: (...)

W ramach działalności gospodarczej pozwany nabywał od L. G. prowadzącego działalność pod firmą PPUH (...) w ramach zawartej umowy handlowej – sprzedaży – dostawy stolarki okiennej i drzwiowej z dnia 23.08.2002r celem dalszej odsprzedaży za które pozwany nie dokonał zapłaty w całości.

W ramach umowy L. G. (producent) zobowiązał się do wyprodukowania i sprzedaży określonego w zamówieniu asortymentu stolarki okiennej i drzwiowej i do sprzedaży i dostawy stolarki okiennej i drzwiowej PCV, a pozwany (kupujący) upoważniony był do dalszego ich odsprzedawania we własnym imieniu.(par 1).

Każdorazowo zamówienie stanowiło integralną część umowy.

Podstawa do realizacji zamówienia i uruchomienia produkcji było dostarczenie Producentowi dowodu wpłaty przedpłaty (par.2)

Kupujący w momencie odbioru stolarki zobowiązany był do jej oceny jakościowej i ilościowej(par 3 ust 3.)

Kupujący zobowiązał się do wpłaty należnej producentowi kwoty za sprzedaną stolarkę na rachunek bankowy Producenta w transzach:

a/ pierwsza wpłata w wysokości **40% wartości zamówienia brutto** stanowiąca warunek uruchomienia produkcji zgodnej z zamówieniem

b/ druga wpłata 60 % wartości zamówienia miała nastąpić w nieprzekraczalnym terminie 14 dni od dnia odbioru stolarki od producent

przelewu lub dowód Kp (par 4 umowy)

Odstąpienie przez Kupującego od umowy sprzedaży powodowało przepadek należności stanowiącej I –szą wpłatę określoną w par 4 pkt 1 a na rzecz Producenta. (par 5)

Producent udzielał Kupującemu „kredytu kupieckiego” na 60 % wartości zamówienia (. Który stanowił równowartość kwoty wyrażonej w wartości każdorazowej faktury pomniejszoną o wysokość wniesionej od tej faktury przedpłaty) (par 6 ust1)

Termin spłaty „ kredytu kupieckiego “ ustalono na 14 dni od daty zrealizowania zamówienia. (par 6 ust.3)

Producent zastrzegł sobie prawo odstąpienia od realizacji zamówienia – pomimo wniesienia przedpłaty – w przypadku istnienia zaległości płatniczych Kupującego wobec Producenta.(par 6 ust. 3.), a w tym przypadku przedpłata zostanie zaliczona na poczet zaległości płatniczych z okresu poprzedniego.

O każdej zmianie adresu i innych zmianach istotnych dla statusu prawnego Kupującego – był on zobowiązany do niezwłocznego powiadomienia producenta. (par 6 ust 7)

W przypadku zaistnienia zaległości płatniczych Kupującego względem Producenta z okresu poprzedniego – wpłaty późniejsze (bieżące) miały być zarachowywane na poczt wcześniejszych zobowiązań – według kolejności ustalonej przez Producenta. (par 7)

W przypadku zaistnienia zaległości płatniczych Kupującego względem Producenta Producent wezwie Kupującego do zapłaty wysyłając wezwanie na adres wskazany przez Kupującego w niniejszej umowie tj. KARTUZY, ul. (...). (adres podany w umowie z dnia 23.08.2002r).**Odmowa przyjęcia wezwania bądź niepodjęcie go w terminie równoznaczne jest z doręczeniem wezwania do zapłaty.(par 8).**

Ustalono, iż zabezpieczeniem płatności na rzecz producenta będzie weksel „ in blanco ” wraz z deklaracją wekslową – wystawiony i podpisany przez Kupującego – złożony w depozycie Producenta (par 9)

Bezsporne, nadto umowa z dnia 23.08.2002r k. 8-11.

W dacie umowy pozwany wystawił weksel własny in blanco .

Wraz z wekslem dniu 23.08.2002 r pozwany wystawił również deklarację wekslowa z której wynikało, iż L. D. ma prawo wypełnić weksel in blanco na sumę odpowiadającą wysokości jego zadłużenia wobec D. łącznie z odsetkami oraz kosztami powstałymi z jakiegokolwiek tytułu oraz weksel ten opatrzyć datą płatności według swego uznania zawiadamiając listem poleconym na wskazany adres tj. (...)-(...) S. , ul. (...). List ten powinien być wysłany co najmniej na 7 dni przed terminem płatności weksla

Dowód: Weksel wraz z deklaracją wekslowa k12-13.

Pozwany wyjechał do S. i od września 2003r nie odbiera korespondencji pod adresem (...) (...)/(...), nie odebrał również nakazu zapłaty doręczonego mu na ten adres.

Adres S. ul. (...) jest adresem ujawnionym w (...) po zmianie dokonanej dnia 17.07.2002r jako adres miejsca zamieszkania pozwanego.

Dowód: zeznania powoda, zaświadczenie z (...) k-21

Powód wypełnił weksel w dniu 14.07.2003r na sumę 5.524,53 zł k-12 i wezwał pozwanego do zapłaty pismem z dnia 14.07.2003r tej kwoty z tytułu niezapłaconych faktur nr: (...), (...), (...) i (...).

Powód wezwaniem z dnia 14.07.2003r (list polecony) kierowanym na adres pozwanego wskazany w umowie tj. (...) K. , które pozwany odebrał dnia 16.07.2003r wezwał pozwanego do zapłaty w terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania należności z faktur na łączną kwotę 5484,25 zł wraz z odsetkami w kwocie 40,28 zł :

(...)

(...)

(...)

(...)

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 14.07.2003r wraz z potwierdzeniem odbioru k.6-7.

Pozwany nie odpowiedział na wezwanie , jednakże w reakcji na nie w dniu 5.09.2003r uiścił kwotę 500 zł tytułem zapłaty częściowej za fakturę nr (...) wskazaną w wezwaniu do zapłaty.

Dowód: wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania i odbioru oraz polecenie przelewu (wtórnik dokumentu) k.167-169.

Nakaz zapłaty doręczono pozwanemu na adres S. ul. (...) wskazany w deklaracji wekslowej oraz w Ewidencji Działalności Gospodarczej w trybie tzw. powtórnego awizo (k-30.)

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie sądu nie jest zasadny zarzut pozwanego odnośnie nieprawidłowego wypełnienia weksla, poprzez wypełnienie go niezgodnie z deklaracją wekslową

Zgodnie z art. 10 prawa wekslowego i jeżeli weksel niezupełny w chwili wystawienia, uzupełniony został niezgodnie z zawartym porozumieniem, nie można wobec posiadacza zasłaniać się zarzutem, że nie zastosowano się do tego porozumienia, chyba że posiadacz nabył weksel w złej wierze albo przy nabyciu dopuścił się rażącego niedbalstwa.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie nie wynika, aby powód wypełnił weksel niezgodnie z deklaracją wekslową

Wręczeniu weksla in blanco towarzyszy porozumienie dotyczące uzupełnienia weksla. Porozumienie jest wynikiem umowy pozawekslowej zawartej między osobą zobowiązaną z weksla, a osobą która jest wierzycielem z weksla, tj. remitentem. Porozumienie zawiera upoważnienie nabywcy do uzupełnienia weksla oraz określa warunki i sposób uzupełnienia weksla.

Zobowiązanie wekslowe powstaje z chwilą wypełnienia weksla in blanco. Odpowiedzialność z weksla in blanco powstaje przez samo podpisanie i wręczenie dokumentu. Blankiet wekslowy nie musi być wypełniony w chwili złożenia na nim podpisu. Wobec osoby której wręczono weksel decyduje treść porozumienia. Nie można wypełnić weksla inną treścią niż to wynika z treści porozumienia

Ciężar dowodu, że weksel in blanco wypełniono w sposób sprzeczny z porozumieniem, spoczywa na dłużniku wekslowym, który taki zarzut podnosi, nie zaś na wierzycielu. Dowód ten może on przeprowadzić za pomocą wszelkich środków dowodowych nie wykluczając zeznań świadków.

Wypełnienie weksla podpisanego in blanco może być tylko wówczas uważane za niezgodne z wolą dłużnika, jeżeli sprzeciwia się ono wyraźnie świadczonej wobec wierzyciela wekslowego woli dłużnika (tak: Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 maja 1997 roku II CKN 158/97, OSNC 1997/10/156). Sytuacja taka w niniejszej sprawie nie nastąpiła. W przedmiotowej sprawie deklaracja wekslowa została wystawiona przez K. L. i wynikało z niej, że powód ma prawo wypełnić weksel in blanco na sumę odpowiadającą wysokości zadłużenia pozwanego wobec PPHU (...), łącznie z odsetkami oraz kosztami powstałymi z jakiegokolwiek tytułu oraz weksel opatrzyć datą płatności według swego uznania, zawiadamiając wystawcę weksla na adres: S., ul. (...). Brak jest zatem dowodów na to, iż pozwana sprzeciwiała się uzupełnieniu weksla, co do wskazania w nim prawa wypełnienia weksla na sumę odpowiadającą wysokości zadłużenia oraz opatrzenia weksla datą według swego uznania Sąd podziela w tej kwestii pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w orzeczeniu z dnia 5 lutego 1931 roku (Rw. 2668/30, (...) 1931, poz. 804), zgodnie z którym osoba, która podpisała weksel przed jego całkowitym wypełnieniem, a nie prowadziła z wierzycielem wekslowym żadnych układów co do sposobu wypełnienia wekslu, nie może podnosić zarzutu, że weksel niezgodnie z jej wolą został wypełniony. Ciężar udowodnienia, że weksel wypełniono niezgodnie z porozumieniem spoczywa na dłużniku wekslowym (tak: Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 24 października 1962 roku II CR 976/61, OSNC 1964/2/27). Pozwany nie udowodnił, by przy wystawieniu weksla zawarł ustne porozumienie z wierzycielem (powodem), ograniczające powódkę w wypełnieniu weksla do wysokości sumy odpowiadającej wysokości zadłużenia.

Zgodnie z art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zatem to pozwany powinien udowodnić, iż weksel wypełniony został niezgodnie z deklaracją wekslową, że uregulował należności z faktur obejmujących okres współpracy stron, czego w ocenie sądu nie dokonał.

Umowa o współpracy handlowej stron stanowiła, iż okres wypowiedzenia umowy wynosi 1 miesiąc.

Pozwany nie wykazał, że rozwiązał umowę handlową łączącą strony. Z zeznań pozwanego wynika, iż nie poinformował powoda o zaprzestaniu działalności gospodarczej i wyjeździe za granicę.

Pozwany nie przedstawił żadnych dowodów, że uregulował należności stanowiące podstawę do wypełnienia weksla, jak również tego, że wezwał powódkę do zwrotu weksla. Skoro pozwany jak twierdzi zakończył współpracę z powodem i rozliczył się z nim całkowicie, powinien wezwać powoda do zwrotu wystawionego weksla. Pozwany będąc przedsiębiorcą zobowiązany był do zachowania podwyższonej staranności, zgodnie bowiem z art. 355 par 2 należyta

staranność dłużnika w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej ocenia się przy uwzględnieniu zawodowego charakteru tej działalności. W tym zakresie pozwany nie może powoływać się na swój młody wiek i brak doświadczenia.

Sąd na wniosek powoda ograniczył dowód z przesłuchania stron do przesłuchania strony pozwanej .

Sąd przeprowadził dowód z dokumentu w postaci wtórnika polecenia przelewu na kwotę 500zł dokonanego przez pozwanego , bowiem przeprowadzenie tego dowód w ocenie sądu nie spowodowało opóźnienia w rozpoznaniu sprawy, nadto było uzasadnione treścią zarzutów pozwanego.

Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę, sąd uznał roszczenie powódki za zasadne na podstawie art. 535 kc. W konsekwencji Sąd utrzymał w całości nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 26 marca 2007 roku, o czym orzekł w pkt 1 sentencji wyroku.(art. 496 k.p.c.)

Pozwana przegrała proces w całości, tym samym zobowiązana jest do zwrotu powódce poniesionych przez nią kosztów procesu wskazanych w nakazie (art. 98 § 1 kpc). Koszty te wyniosły: 81,20 zł tytułem opłaty od pozwu, 600,00 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika powódki, którym jest radca prawny (art. 99 kpc w zw. z art. 98 § 3 kpc w z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych), 15,00 zł tytułem opłaty za pełnomocnictwo W sumie powódka poniosła tytułem kosztów procesu kwotę 716,20 zł i taką kwotę należało zasądzić od pozwanego na rzecz powódki.